

WOO-IV.4220.265.2020.JM.2

Wójt Gminy Kleszczewo
ul. Poznańska 4
63-005 Kleszczewo

Na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283, z późn. zm.), dalej ustawa ooś,

odmawiam

zajęcia stanowiska w sprawie wydania opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie obiektu telekomunikacyjnego nr 43184 na działce o nr ewid. 209/6, obręb Gowarzewo.

25.02.2020 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu wpłynęło wystąpienie Wójta Gminy Kleszczewo z 20.02.2020 r., znak: OR.6220.4.2020 w sprawie wyrażenia opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Do wystąpienia załączono kartę informacyjną przedsięwzięcia, dalej k.i.p., kopię map ewidencyjnych, kopię wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, kopie pełnomocnictwa dla Pana Romana Ruta do reprezentowania Wnioskodawcy, oświadczenie, że Wnioskodawca nie jest podmiotem zależnym od jednostki samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym w rozumieniu art. 24m ust. 2 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 2020 poz. 713), jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, tj. Wójt Gminy Kleszczewo, analizę środowiskową projektowanej stacji bazowej telefonii komórkowej, kwalifikację przedsięwzięcia, wypis i wyrys ze zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, z którego wynika, że działka na której zlokalizowane będzie przedsięwzięcie przeznaczona jest pod teren zabudowy obiektów produkcyjnych, składów, magazynów oraz usługowych oraz częściowo pod teren zieleni izolacyjnej. W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu pismem z 10.03.2020 r., znak: WOO-IV.4220.265.2020.JM.1 zwrócił się do Wójta Gminy Kleszczewo o szczegółowe uzasadnienie wskazanej w wystąpieniu kwalifikacji przedsięwzięcia do § 3 ust. 1 pkt 8 lit f rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839). Wójt Gminy Kleszczewo przekazał pismem z 04.03.2020 r. znak OR.6220.4.2020 protesty stron postępowania przeciwko realizacji planowanego przedsięwzięcia. 16.04.2020 r. do tut. Organu wpłynęły dodatkowe materiały w sprawie z 14.04.2020 r. 08.05.2020 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu wpłynęło pismo z 29.04.2020 r., znak OR.6220.4.2020, w którym Wójt Gminy Kleszczewo, podtrzymał kwalifikację przedsięwzięcia do § 3 ust. 1 pkt 8 lit f rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Należy zauważyć, że z uwagi na fakt, że zgodnie z ww. rozporządzeniem w celu kwalifikacji przedsięwzięcia

uwzględnia się równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznaczoną dla pojedynczej anteny tut. organ przeanalizował możliwość kwalifikacji planowanego przedsięwzięcia do § 3 ust. 1 pkt 8 lit e rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Przedmiotowa inwestycja polegać będzie na budowie obiektu telekomunikacyjnego nr 43184 na działce o nr ewid. 209/6, obręb Gowarzewo. Zgodnie z k.i.p. wnioskodawca planuje budowę wieży telekomunikacyjnej o wysokości do 42,8 m n.p.t. Na ww. wieży pracować będzie 9 anten sektorowych, w trzech sektorach skierowanych na azymuty 60°, 200° i 300°, pracujące w paśmie 800/900 MHz, 1800/2100 MHz, 2600 MHz, oraz anteny radiowe. Wysokość zawieszenia anten sektorowych wyniesie 42,8 m n.p.t. Jak wynika z przedstawionej dokumentacji równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny będzie się kształtować w przedziale od 2302 W do 4052 W. Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 8 lit. e rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się m.in. instalacje radiokomunikacyjne emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwości od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż: 2000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie mniejszej niż 100 m i nie większej niż 150 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny, przy czym równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu jest realizowana lub została zrealizowana instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna. Tym samym każdą antenę traktuje się jako pojedynczą instalację w przypadku gdy anteny są zamieszczone na tej instalacji. Powyższe potwierdza wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 12 lutego 2020 r. II SA/Po700/19 „same przepisy ww. rozporządzenia (...) wyraźnie akcentują, że kryterium znajdowania się miejsc dostępnych dla ludzi w określonych odległościach od środka elektrycznego anten w osi głównej wiązki promieniowania nie może być sumowane. Przede wszystkim w obu przepisach § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. wyraźnie jest mowa o mocy pojedynczej anteny i sprawdzaniu istnienia miejsc dostępnych dla ludzi w relacji konkretnie do niej, a wręcz do osi jej głównej wiązki promieniowania. Oznacza to, że to czy instalacja ma trzy, czy np. sześć anten, nie zmienia i logicznie rzecz ujmując nie może zmieniać metodologii stosowania kryterium znajdowania się miejsc dostępnych dla ludzi w osi głównej wiązki. Zawsze chodzić będzie o osie głównych wiązek z konkretnych pojedynczych anten. Nie ma więc znaczenia, czy danej antenie współtowarzyszą dwie inne anteny, czy więcej. Każda ma bowiem swoją oś główną wiązki, a odległość miejsc dostępnych dla ludzi bada się przy uwzględnieniu tylko jej mocy. Po trzecie, w końcowych częściach obu § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. prawodawca wyraźnie podkreśla, że "równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna". Zastrzeżenie to nie pozostawia w ocenie Sądu żadnych wątpliwości, że wykluczono jakiegokolwiek zabiegi sumowania "równoważnej mocy promieniowanej izotropowo" przez anteny danego przedsięwzięcia lub znajdujących się obok siebie przedsięwzięć." Należy zauważyć, że w obecnym stanie prawnym ustawodawca nie przewidział żadnych zmian w tym zakresie. Ponadto takie podejście do kwalifikacji jest zgodne ze stanowiskiem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i resortu środowiska. W świetle powyższego należy stwierdzić, że sumowanie mocy wszystkich anten skierowanych na dany azymut byłoby uchybieniem proceduralnym.

W złożonej dokumentacji zawarto załączniki graficzne z zaznaczonymi miejscami dostępnymi dla ludności, które znajdują się w odległości do od 100 do 150 m od środka elektrycznego anten sektorowych, wzdłuż osi głównych wiązek promieniowania (w pionie),

uwzględniając azymut 60°, 200° i 300° oraz pochylenie tych osi (tilt 0°, tilt 8° i tilt 11°). Zwracam uwagę, że zgodnie z art. 124 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.) przez miejsca dostępne dla ludności rozumie się wszelkie miejsca, z wyjątkiem miejsc, do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia sprzętu technicznego, ustalane według istniejącego stanu zagospodarowania i zabudowy nieruchomości. Ponieważ pomiaru odległości dokonuje się dla istniejącego stanu zagospodarowania otoczenia instalacji to w odległości od 100 do 150 m, w osi głównej wiązek promieniowania pojedynczych anten, nie znajdują się miejsca dostępne dla ludności. Powyższe potwierdza wyrok NSA z dnia 27 lipca 2017 r. sygn. akt II OSK 2922/15(p) „przez miejsca dostępne dla ludności (...) należy rozumieć miejsca dostępne dla ludzi przy stanie zagospodarowania terenu istniejącym w dniu kwalifikowania przedsięwzięcia emitującego promieniowanie elektromagnetyczne, w przestrzeni od 0,3 m do 2 m nad powierzchnią ziemi albo nad innymi powierzchniami, na których w normalnych warunkach mogą przebywać ludzie”. W przypadku powstania nowych zabudowań właściciel (podmiot korzystający ze środowiska) zgodnie z art. 121 ww. ustawy będzie zobowiązany do zachowania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 poz. 2448).

Analiza złożonej dokumentacji wykazała, że w odległości od 100 m do 150 m, w osi głównej wiązek promieniowania pojedynczych anten, nie znajdują się miejsca dostępne dla ludności. W odległości od 100 m do 150 m od środka elektrycznego anteny sektorowej skierowanej na azymut 300° tilt 8° znajdują się dwa budynki mieszkalne o wysokości 8 m n.p.t., a minimalna odległość między padającą wiązką a powierzchnią budynków wynosi 5 m. W związku z powyższym nie jest to miejsce dostępne dla ludności.

Uwzględniając powyższe w ocenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, brak jest podstaw do zakwalifikowania planowanego przedsięwzięcia do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, a co za tym idzie, przed jego realizacją nie jest wymagane uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko możliwe jest jedynie dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Uwzględniając powyższe, mając na uwadze art. 19 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu nie może wydać w trybie art. 64 ust. 1 ww. ustawy opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

W związku z tym, że planowane przedsięwzięcie nie zalicza się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, a zatem nie wymaga wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ nie przeanalizował przedmiotowego przedsięwzięcia pod kątem jego oddziaływania na obszar Natura 2000. Jednakże, zwracam uwagę na art. 96 ustawy ooś, zgodnie z którym organ właściwy do przyjęcia zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust 1a tej ustawy oraz do wydania decyzji wymaganej przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia, innego niż przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, jest obowiązany do rozważenia, przed wydaniem tej decyzji oraz przed przyjęciem tego zgłoszenia, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000. Jeżeli organ ten uzna, że przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, wydaje postanowienie w sprawie nałożenia obowiązku przedłożenia właściwemu miejscowo regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska odpowiednich

dokumentów, celem stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 i uzgodnienia warunków realizacji inwestycji.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska w Poznaniu

Miłostawa Olejnik

Otrzymują:

1. Adresat (ePUAP) z prośbą o poinformowanie Wnioskodawcy i pozostałych stron postępowania o niniejszym piśmie
2. aa